

18. Aarg. Nr. 6.

Redigeret af C. M. CHRISTENSEN.

16. Marts 1918.

Baldwin Lokomotivfabriken's Andel i Krigens Arbejde.

Fra Engelsk ved Otto Bendixen.

Nylig har den amerikanske Krigsminister Baker i en Beretning til Undersøgelseskomiteen for de amerikanske Krigsforberedelser udtalt: De forenede Stater har i Frankrig en Hær af „betydelig Størrelse, parat til aktiv Tjeneste. Baade Officerer og Menige er særligt uddannede for den moderne Krigsførelse. Der er paabegyndt Anlæg af særlige Kommunikationslinier for de amerikanske Tropper og udarbejdet et Program for Produktionen af nye Krigsmidler. Der er sørget for Vaaben af den mest moderne og virkningsfulde Art til enhver Soldat i Frankrig og til enhver vaabendygtig Mand, der kan sendes til Frankrig i 1918. Hæren udgør næsten 1,500,000 Mand i Marken eller under Uddannelse i Hjemlandet eller ude. Der er aldrig i Verdens Historie saa hurtigt rejst og udrustet og uddannet en Hær af saadan Størrelse, og der er aldrig i en saadan Ustrækning sørget for en Hærs Pleje, Sundhed og almindelige Velvære. Det samlede Antal, som allerede er i militær Tjeneste, er halvanden Gang saa stort som nogen Styrke, der nogen Sinde har været mobiliseret i denne Nation.

Hvilke Apparater, der her er sat i Scene for at skabe den Indsats baade af Mandskab og Materiel, som Amerika nu yder i Verdens-

krigen, lader sig vanskeligt tænke og endnu vanskeligere beskrive. Hvor omfattende og intensiv denne Indsats er, skal vi blot for en enkelt Dels Vedkommende i det følgende se.

Krigsminister Baker nævner i sin ovenstaaende Indberetning, at der er paabegyndt Anlæg af særlige Kommunikationslinier for de amerikanske Tropper. Disse Linjer bygges i Frankrig, og gennem en Omtale af det rullende Materiel hertil og dettes Fremskaffelse, kan vi give et Billede af, med hvilken Storslaaethed, blot for en enkelt Dels Vedkommende, Amerikanerne yder deres Indsats i Verdenskrigen. Der er herom vi i det følgende skal berette, idet vi fra Baldwins Lokomotivfabrik i Philadelphia nylig har modtaget en Brochure, som belyser denne store Fabriks Part i denne Indsats, dens Andel i Verdenskrigens Arbejde.

En moderne Hær fordrer et hensigtsmæssigt System af Jernbaner til Transport af Tropper og Fornødenheder til Fronten og til Fordeling af Ammunition for de svære Batterier i Ildlinien. Disse Jernbaner udgør en væsentlig Del af de saakaldte Etappelinier. Den nuværende Krig har bevist, at et heldigt Resultat eller Mislykkelse afhænger for en stor Del af den Udstrækning, i hvilken Transporthjælpemidlerne er tilvejebragt.

Med De forenede Staters Indtrædelse i Verdenskrigen og Udsigten til i nær Fremtid at have en stor Samling Tropper i Frankrig, blev Regeringen Køber af Lokomotiver,

Jernbanevogne og Tilbehør. Den 17. Juli 1917 blev en Ordre givet til Baldwin Lokomotiv-Fabrikken paa 150 Godstøgs-Lokomotiver af Normal-Type, og som alle skulde være færdige den 1. Oktober eller paa 75 Dage. En lignende Ordre blev tilstillet American Lokomotiv-Company. Særlig hurtig Udførelse var derfor nødvendig, og en bemærkelsesværdig Rekord blev sat af Baldwins Lokomotivfabrik, idet det første Lokomotiv blev fuldført paa tyve Arbejdsdage, fra det Øjeblik Ordren blev modtaget. Til Sammenligning skal vi anføre at vi i „D. L.-

Ramme-Staalstøbegodset modtaget den 27. Juli.

Rammerne færdige den 31. Juli.

Cylinder-Støbegodset modtaget den 28. Juli.

Cylindrene fuldførte den 1. August.

Hjulstaalstøbegodset modtaget den 1. August. Hjulene færdige den 3. August.

Monteringen af Lokomotivet paabegyndt d. 2. August.

Kedlen paa Plads den 6. August.

Lokomotivet prøvet under Damp den 9. August.

Maskinen fotograferet den 10. August.

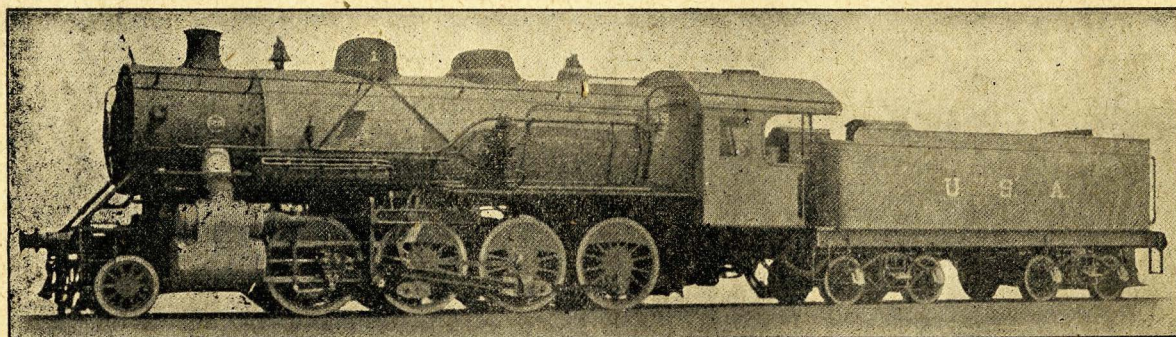

Fig. 1. 1-D Godstøgslokomotiv (Type Consolidation) til de forenede Staters Regering.

Gylinderdiam.....	533,3 mm	Fyrkassedeflade.....	17,5 m ²	Samlet Hjulstand.....	7,2 m
Slaglængde.....	711,1 »	Rørhedeflade.....	156,3 »	Adhæsiønsvægt.....	68,0 t
Drivhjulsdiam.....	1422,3 »	Overhederhedeflade.....	38,8 »	Tjenstvægt.....	75,4 t
Damptryk.....	13,3 kg/cm ²	Samlet Hedeflade.....	212,6 »	Tenderens Vandindhold....	24 m ³
Risteflade.....	3,0 m ²	Fast Hjulstand.....	4,6 m	— Kulindhold.....	9 t
				Trækkraft.....	16,1 t

Tid. Nr. 1 og 2 1912 bragte en Beskrivelse af 12 2-C Iltøgs-Lokomotiver, som A. Borsigs Lokomotivfabrik i Berlin-Tegel leverede til de japanske Statsbaner. Denne Levering betragtedes som en Rekordpræstation, idet disse 12 Lokomotiver blev fuldført paa 66 Arbejdsdage. Det første var endog klar til Prøvekørsel 47 Dage efter, at den første Streg var slaaet paa Tegnebrættet.

I Hovedtegningen er disse Lokomotiver svarende til et stort Antal, som er blevet bygget til Tjeneste i Frankrig. Dette simplificerede det forberedende Arbejde, og Fremgangen, som gjordes i Bygningen af Lokomotivet, er angivet ved følgende Forklaring:

Tegningerne fuldført og Ordrene gaaet ud den 20. Juli.

Kedelmaterialiet modtaget den 24. Juli.

Kedlen fuldført den 4. August.

Lokomotivet ladet paa Damper i en Atlanterhavshavn den 20. August.

Lokomotivet blev bygget i Eddystone, Baldwins Filialfabrik, og Fotografiet, som er gengivet her i Fig. 1, blev taget i Gaarden umiddelbart uden for Værkstedet.

Lokomotiverne, som er indbefattede i denne Ordre, er af Konsolidation-Typen (1-D), har fire Par koblede Hjul og en to-hjulet Ledetruck. Denne Type blev indført i De forenede Stater til svær Godstogstjeneste i 1866, og er benyttet i stort Antal paa alle Amerikas Hovedjernbaner. Konstruktionen er i Overensstemmelse med amerikansk Brug med Undtagelse af Koblinger og Buffere, som er lavet til at passe efter fransk Normaltype. Amerikanske Materialer er benyttede, afpasset efter Bestemmelser udstedte af det amerikanske Selskab for Prøve-Materialer. Maksimums-

bredden af Lokomotivet overalt er begrænset til 9 Fod, for at svare saa nær som muligt til britisk og fransk Ladeprofil. Westinghouse Luftbremse-Udrustning er anvendt med Samlinger, som er omformet til at passe efter fransk Type.

(Forts.)

En Udnævnelse.

I Værkstedstidende er Haandværker Hansen ude med et Angreb paa vor Artikel „En Udnævnelse“. Hr. Hansen paastaar, at vor Artikel i Nr. 2 er præget af en enestaaende Egoisme og at den store Del af den danske Lokomotivmandstand tager Afstand fra denne.

Vi maa straks berøve Hr. Hansen denne Illusion. Vi har tværtimod modtaget mange Beviser paa, at vi er enige med vore Kollegaer i, at Lokomotivmændene er enige med os i, at nu maa vi tage Bladet fra Munden. Dette har vi gjort og vil vedblive hermed — selv med Fare for at skulle undvære Hr. Hansens Tilgivelse for vor formastelige Adfærd.

Hansen lader aftrykke den af fhv. Maskinchef Busse udsendte Skrivelse af 11. Maj 1908.

Haandværkere, der søger Pladser som Lokomotivformænd, skulle i Reglen fungere i 1. og 5. Kreds. Værkmestrene kunne i Almindelighed ikke gøre sig Haab om at blive anbefalet til Lokomotivformandsstillingerne og skulle som Følge deraf ikke anvendes til Afløsning eller Indøvelse ved Depoterne. Lokomotivpersonalet vil som Regel heller ikke kunne gøre Røgning paa at komme i Betragtning ved Resættelsen af disse Pladser, der i Henhold til Resolution fra Ministeriet for offentlige Arbejder som Regel vil blive forbeholdt de i Statsbanernes Værksteder beskæftigede Arbejdere.

(sign.) B u s s e.

Hansen synes ikke at have noget at indvende mod den i Skrivelsen skjulte Haan mod Lokomotivpersonalet. Han har intet at indvende mod den Omstændighed, at Maskinchefen kort og godt resolverede, at Lokomotivførerne som Regel (der menes ufravigelig) ikke kunne komme i Betragtning. Nej, Hansen tilføjer: „saa mange var Ordene, og de gælder vel endnu“.

Ja, Hr. Hansen, det er jo netop det vi frygter, at denne Skrivelse atter skal blive anvendt mod Lokomotivpersonalet. Vi kan ikke, i Modsætning til Hr. Hansen, anerkende Grundlaget for denne Skrivelse, nemlig Busses Opfattelse, at den som Lokomotivmand ikke uddannede Maskinarbejder er bedre egnet end Lokomotivføreren. De maa undskylde os, Hr. Hansen, vi kan ikke indse, at en Maskinarbejder, der iøvrigt er velkvalificeret til en saadan Post, kan blive mindre velegnet, efter at han har gjort praktisk Tjeneste som Lokomotivmand i en Aarrække. Naar De derefter paakalder vor Vennefølelse overfor de Aspiranter, som i Tillid til at naa Stillingen har ofret Penge paa sin Uddannelse, saa maa vi sige, at vi aldeles ikke er ufølsomme i saa Henseende; men maaske vil De under samme Synsvinkel gøre os den samme Tjeneste, naar det drejer sig om Maskinarbejderen, der har ofret endnu flere Penge samt et stort Slid og mange Ubehageligheder ved at søge den paagældende Uddannelse gennem Lokomotivmandsgerningen. Jeg haaber, at De vil kunne indse, at den Maskinarbejder, der er gaet denne Vej og som foruden at have ofret Penge paa Uddannelsen ogsaa har sat sit Helbred overstyr, men som iøvrigt er velkvalificeret, ogsaa har et Krav. Et Krav, som det er vor Pligt at kæmpe for. Saadanne Mænd har vi altid gaaende. Vi er i vor gode Ret, naar vi mener, at disse — vel at mærke under Forudsætning af, at de besidder de fornødne Kvalifikationer baade som Haandværker, Lokomotivmand og som Menneske — bør foretrækkes selv for de af Hr. Hansen nævnte Aspiranter, som højst har ofret noget Akkordoverskud paa sin Uddannelse.

Det er denne vor Opfattelse, Hr. Hansen kalder enestaaende Egoisme. Vi misunder ham ikke Opfindelsen af denne Paastand.

Vi vil saa vende os til Værkstedstidendes Redaktør.

De begynder, Hr. Redaktør, med at skrive:

Vi staar ganske uforstaaende overfor den Strid, der er rejst fra Lokomotivpersonalets Side om Ene retten til Besiddelse af Lokomotivformandpjadserne; det fremmaner et Billede for os, hvori vi ser, at man fra et Vindue paa Gl. Kongevej kaster et Kødben ud, for bagefter at more sig over det Slagsmaal,

det fremkalder blandt dem, der ikke fik fat i det kødfulde Ben, og saa hegler man lystig løs paa den, der i Ro og Mag sidder og gnaver Benet færdig.

Vi maa tilstaa, det er os umuligt at fremmane dette Billede. Vor Fantasi er ikke saa livlig. Vi har i Lokomotiv-Tidende kritiseret vore Foresatte og ikke Maskinarbejderen. Ikke med et eneste Ord har vi angrebet disse, end ikke med en Hentydning til den Side. Vi har skrevet, at Cohr maaske er en dygtig Haandværker og maaske en eiskværdig Mand, Vi ved det ikke. Men det kan man da ikke kalde et Angreb paa hverken ham eller andre, der enten har faaet en saadan Plads eller muligvis i Fremtiden vil faa en. Vi har sagt, at Cohr ikke er Lokomotivmand. Ja, men det er da Sandhed og kan ikke være fornærmende hverken for ham eller andre Maskinarbejdere, som heller ikke er det.

Derimod er det en Fornærmelse mod Lokomotivpersonalet at paastaa, at vi ikke er saa meget Haandværkere, at vi af den Grund ikke skulde være kvalificerede til at udfylde en saadan Post.

Nej, Hr. Redaktør, vi har ikke angrebet vore tidligere Kollegaer; men vi har brugt vort Blad til at forsvare den Uret, der her er begaaet mod os. Uretten er ikke begaaet af den Maskinarbejder, der, som De saa smukt bemærker, nu vil gnave Benet i Ro, men derimod af vore Foresatte.

Redaktøren skriver videre:

Har I hørt det! Cohr gaar i almindeligt Arbejdstøj og Træsko i Remisen. Ha, ha, ha. Er det en Maade at hæve Standen paa; burde han ikke promenerer i høj Hat og Lakslæber?

Vi ved ikke, hvad det er, der har pirret Deres Lattermuskler. Vil De ikke sige det en Gang til, thi vi vilde saa gerne have Lov til at grine med. Maaske vi omsider kunde fatte Pointen.

Vi ved ikke, hvorledes Cohr gaar klædt og har heller ikke omtalt det. Men det forsikrer vi Dem, han maa for os optræde i høj Hat og Træsko uden at vi saa meget som skal trække paa Smilebaandet af ham.

De skriver videre:

Herregud, er man virkelig saa langt ude; tror man

virkelig at kunne indbilde noget Menneske, at der skal overmenneskelige Kvalifikationer til for at beklæde en saadan Plads; thi det er jo da en Kendsgerning, at selv om man rykker stærkt op imod Alderen de 100 Aar, saa kan man jo alligevel bestride en saadan Post.

Undskyld, Hr. Redaktør, det er naturligtvis os, der er tungnem. Vi kan imidlertid ikke fatte Deres Logik. Vi har jo netop bestræbt os for at paavise, at der — i Modsætning til, hvad der ellers paastaas, — til Bestridelse af Lokomotivformandsposten ikke skal større eller flere Kvalifikationer end hvad enhver Lokomotivfører, der er ordentligt konfirmeret, er i Besiddelse af, ikke overmenneskelige Evner som Haandværker og som Lokomotivmand.

De fortsætter:

I denne Tid oplever vi jo at se Tjenestemændenes lave Lønninger gjort til Drøftelse overfor hele Offentligheden, men her fremdrager man selv en Klasse, som der er ualmindelig stærk Rift om, og samtidig har man netop søgt at hæve denne Klasses Lønforhold op til en Højde, hvor man ganske overskygger en Værkmesterstilling. Her mener vi, at Forholdet er stillet ganske paa Hovedet; thi er der endelig en Værkmester, der ikke kan trives i Værkstedstjenesten, har han jo dog kunnet gøre god Fyldest som Lokomotivformand, — det omvendte er derimod ukendt.

Her har nu vore Foresatte paastaet, at der til Lokomotivformandsgerningen kræver særlig duede Maskinarbejdere. Dette har vi ikke indvendt noget imod, men kun paastaet, at saadanne findes i stort Tål blandt de ca. 1700 Lokomotivmænd, der er ansatte ved Statsbanerne. Og nu kommer De, Hr. Redaktør, og siger: Nej, lille Børn, det hele er slet ikke saa farligt, det er slet ikke saa vanskeligt at være Lokomotivformand; thi vi har set, at Folk, som ikke kan trives paa Værkstederne, har gjort udmærket Fyldest som Lokomotivformand.

Her staar nu Paastand mod Paastand. Busse paastod i sin Skrivelse, at han maatte have Maskinarbejdere, og De, Hr. Redaktør, siger nej, det behøves ikke, thi o. s. v.

Mon vi saa ikke alligevel faar Ret i, at den bedst kvalificerede er Lokomotivmanden. Og han har desuden et naturligt Krav paa Forretten. Maa vi saa tilføje, at Vejen til Lo-

komotivmandsgerningen staar eller har staaet aaben for alle Værkstedets Smede og Maskinarbejdere.

Efter at De paa denne vel kraftige Maade har givet Deres Besyv med, erklærer De:

Vi skal forøvrigt ikke blande os i Diskussionen om de uhyre Kvalifikationer, der hører til for at blive Lokomotivformand; vi mener, at det Kapløb, der nu finder Sted og som gives offentligt Udtryk, er til Skade for hele Standen; men vi har ikke villet nægte vor Indsender at gøre sine Bemærkninger til den udfordrende Artikel.

Nej saamænd, naar De har sgt, hvad De vil, saa har den næste Ordet.

Arbejdsløshedsloven og Tjenestemændene.

Ved Arbejdsløshedslovens Forelæggelse i Landstinget den 30te Januar d. A. udtalte de forskellige Partiførere deres større eller mindre Sympati for det forelagte Forslag.

Den socialdemokratiske Ordfører, Landstingsmand Chr. Christiansen udtalte ifølge „Soc.-Dem.“s Referat følgende:

Mit Parti maa hævde, at den Hjælp, Lovforslaget rummer, aldeles ikke er af en saadan Størrelse, at den taaler Formindskelse. Overfor den Frygt, at Understøttelsen skal nærme sig Lønner, vil jeg hævde, at trods den Højkonjunktur, der har været, og trods Stigning i Lønner, er de fleste Arbejdere — selv efter al den offentlige Støtte, som ydes — i Virkeligheden daarligere stillet end tidligere.

Man maa endvidere holde sig for Øje, at man ved en Bestemmelse om, at den samlede Indtægt for et Hjem kun maa naa et vist Beløb, ødelægger Frugten af smukke Bestræbelser for at højne de enkelte Hjems Standard, og dermed at gaa i Spidsen for hele Arbejderklassens Højnelse. At trykke hele den Del af Arbejderklassen, som er ramt af Arbejdsløsheden, ned under en bestemt Eksistensgrænse, er ingen Kulturopgave. Mit Parti gaar ikke med til saadanne begrænsende Bestemmelser. Lovforslaget har Sikkerhedsventiler nok som det er.

Jeg anbefaler det til hurtig Vedtagelse i en uforringet Skikkelse.“

Denne Udtalelse vil sikkert falde sammen med det store Flertal af Tjenestemænds Opfattelse af Situationen.

Ingen maa som Følge af de herskende Forhold lide Nød! Og at Staten har en Pligt til at træde hjælpende til.

Og dog er der noget i denne Udtalelse, som vil vække Tjenestemændene til Eftertanke.

I hvor ringe Grad har Staten ikke, under disse kritiske Forhold, været sine egne Arbejdere, — Tjenestemændene, mod at lide Nød. Hvor mange Hjem ligger ikke nu, i det fjerde Krigsjaar trods Dyrtidstillægene, saa at sige paa Ruinens Rand baade økonomisk og moralsk.

Tjenestemandshjemmene hører maaske ikke til de Hjem, Landstingsmanden tænker paa, naar han udtaler: „— ødelægge Frugten af smukke Bestræbelser for at højne de enkelte Hjems Standard“.

Ja, maaske hører Tjenestemandshjemmene ikke til den Kategori.

Tjenestemændene har saa sandt aldrig spundet Guld. Vi har i Aarenes Løb fra Tid til anden faaet vor Løn forbedret, men det er altid først sket efter at Lønnerne i flere Aar ikke har staaet i Forhold til Livsfornødenhedernes Værdi o. m. a. Og naar Tjenestemændene har været nedsat i Armodens Tilstand.

At Tjenestemændene i disse Aar har været henvist til at klare sig efter Evne, er en Kendsgerning.

Og hvorledes har de klaret sig?

Det er højst forskellige Maader, Tjenestemændene har maattet anvende for at kunne klare de nødtørftigste daglige Udgifter for at opretholde Hjemmene.

For nogles Vedkommende har Hustruen maattet tage fat. Dette, at Hustruen — tvungen af Nødvendigheden, — maaske daglig maa lade Hjem og Børn skøtte sig selv, virker jo ikke højnende paa Hjemmets Standard. Eller man har været henvist til ved Laan at hente det nødvendige Supplement.

Paa dette Omraade maa man jo erkende, at Staten er traadt hjælpende til, om end de fleste vel nok vil sige, at det er en tvivlsom

Anerkendelse, et tvivlsomt Gode.

Let er det at laane, — men hvor svært er det ikke at svare Afdragene, og adskillige, der har maattet betræde denne Skraaplan, er ikke gennem alle deres Tjenestear kommen ud af deres Gæld.

Lidt parodisk virker det, at Tjenestemændene inden deres Ansættelse maa skaffe Attest for. — at de er gældfri, for saa i Løbet af faa Aar at være bragt saa langt ned, at det at stifte Gæld for mange er den sidste og eneste Udvej!

Ja, det Spørgsmaal rejses maaske: Hvorfor gik de da i Statstjeneste? Var det Uniformens forlorne Forgyløning? Eller var det Ubetænksomhed? Troen paa den faste Stilling mange og i det civile Liv saa omtalte og højtprieste Fordele, der, naar man først har lært dem nærmere at kende, bliver af mere end tvivlsom Værdi.

Forunderligt, at der endnu findes Folk, hvem denne Elendighed frister.

En anden og maaske den farligste, men ikke mindst søgte Udvej for at faa det nødvendige til Livets Ophold, er Bierhverv.

Hvor mange har ikke et saadant. Efter maaske 16—18 Timers Tjeneste skal endnu nogle Timer af Døgnet eller den surt fortjente Fridag anvendes for at tjene et Par usle Kroner.

Mon det ikke i Længden er farligt for Staten, for Tjenestens sikre Udførelse, at have overtrætte, af Næringsсорger nervøse og forpinte Tjenestemænd?

Har Staten ikke hidtil haft Forstaaelsen af, at den bør være en god Arbejdsgiver, har Administrationen sandelig heller ikke, hvad de gentagne Gange omtalte Fortolkninger o. a. sandelig bærer Vidnesbyrd om.

Som et af de sidste Eksempler, at idømme en Tjenestemand 1 Kr. — een Krone — i Erstatning for en uden hans Skyld bortkommen Haandsignallygte — næppe en Tienedel af Lygtens Værdi.

Denne Krone betyder intet som helst for Statsbanerne, for den paagældende er den maaske Brødet den sidste Dag i Maaneden, og som Straf er den nedbrydende, fordi den føles uretfærdig.

Hvor mange Hundreder, ja Tusinder af Kroner ødes ikke mellem Aar og Dag. Men her var det som altid en ussel lønnet Tjenestemand, der maatte bøde.

Var der ikke Grund til, i et saadant Tilfælde at se stort paa Forholdet, og da særlig for Tiden?

„Hvor der handles, der spildes!“

— — —

Men ogsaa disse Forhold faar vel en Ende!

— — —

Om nogen Tid tages der atter fat for at fastsætte Dyrtidstillæget for det kommende Aar eller en Del deraf.

Endelig kommer vel ogsaa Lønningsloven frem til Behandling.

Maatte det Storsyn, Landstingsmand Chr. Christiansen lagde for Dagen ved Forelæggelsen af Arbejdsløshedsloven, ogsaa da være til Stede, forenet med Forstaaelsen af, at Tjenestemændene udfører et Arbejde for Samfundet, som er Løn værd, og at det ogsaa er en Kulturopgave at højne disses Levevilkaar og dermed deres Hjemms Standard.

— — —

Dette har vi vel næppe Grund til at ængstes for.

Men der er dog Grund til at mane til Sammenhold.

Der er Tid endnu til at indhente, hvad Tjenestemandorganisationerne i Almindelighed har ladet uanset, nemlig Skabelsen af et økonomisk Rygstød, der gennem Tiderne var den civile Arbejders bedste Hjælper i Kampen for bedre Levevilkaar, og som ogsaa bar dem frem til deres nuværende Plads.

— — —

Der er derfor ogsaa Grund for os Lokomotivmænd nøje at overveje det i „Lok.-Tid.“ for 1. Februar d. A. opridsede Forslag om Kontingentforhøjelse til Fordel for et Kampfond.

Lad os haabe, der aldrig bliver Trang derfor.

Men lad os ogsaa være enige om, at om Staten som Arbejdsgiver ikke vil lønne os, som den bør, som den gode Arbejdsgiver, eller i det hele give os den Behandling, som vi som dens Arbejdere har Krav paa, da vil den ogsaa finde os rede til at tage Kampen

op for bedre og lysere Livsvilkaar end dem, der hidtil er bleven Statens Tjenestemænd tildelt.
K. Johansen.

25 Aars Jubilæum.

Den 1. April kan Lokomotivfører V. Harmon, Nyborg, fejre 25 Aarsdagen for sin Ansættelse som Lokomotivmand.

Adresse: „Arnen“, Vinkelvej, Nyborg.

Økonomi og Lokomotivførerkitterne.

Vi har fornylig set, at Generaldirektøren anmodede Personalet om at spare paa Uniformerne. Vi skal være de første til at indrømme, at Tiden opfordrer til Sparsommelighed med alt, og forsaavidt kan man ikke indvende noget særligt mod den fremsatte Henstilling. Men vi er dog tilbøjelige til at mene, at det muligvis skortes vore højere Embedsmænd paa tilstrækkelig Iver for Fremskaffelse af Uniformer. Man er vist tilbøjelig til at glemme, at de Folk, der faar denne udleveret, ogsaa er dem, der hurtigst slider dem op. — Vi ved ikke, om det er helt umuligt at skaffe Stof til Uniformerne; men vi vil dog rette en indtrængende Henstilling om, at alle Forsøg gøres paa at faa dem frem hurtigst muligt. For Lokomotivpersonalet stiller det sig saaledes, at samtidig med at ovenomstaaende Henstilling fremkom blev Tvist- og Sæberationerne mindre, og Følgen heraf er den, at Personalet har Vanskelighed ved at holde Snavset fra sig. I Forvejen var Rationerne allerede smaa og vi har alle bøjet os for Nødvendigheden af den nye Nedsættelse; men vi kan vanskeligt finde os i, at det skal gaa ud over vort private Tøj, fordi at Priserne paa Klæder er steget saa voldsomt, at det er saa at sige umuligt at faa anskaffet nye og de gamle lider under Manglen paa forannævnte Materiale. Og det er netop Følgen af Mangel paa Tvist og Sæbe. Maskinerne kan ikke holdes saa rene, som de burde, saa Personalet efterhaanden faar Tøjet fuldkommen ødelagt uden Udsigt til at faa andet. — Vi vil derfor rette en indtrængende Henstilling om, at man snarest muligt søger at levere Lokomotivførerne Kitterne, som i Henhold til Meddelelse til nærværende Blads Redaktør skulde leveres til April. Det var jo Mening, at disse skulde tjene til at skærme Lokomotivførernes Klæder saavel ved Eftersyn af Maskinen som for Kulstøv, og har

disse været nødvendige før, er de helt uundværlige nu efterhaanden som Maskinernes Renholdelse nødvendigheden bliver ringere. — Har Forholdene medført disse Kalamiteter, mener vi, at Statsbanerne først og fremmest har Pligt til at bøde herpaa og hjælpe Personalet ud over disse Vanskeligheder enten paa den ene eller den anden Maade. Skal der gøres noget, maa det gøres snart, inden alt Tøjet er ødelagt, og derfor venter vi snart at høre, at der er bleven Gang i Sagen.

Flere Lokomotivførere.

Vi er forundret over, at der endnu ingen Maaltagning har fundet Sted, og denne kan formentlig ikke være ret besværlig. Vi vil derfor henstille, at den fremsatte Anmodning gøres til Genstand for alvorlige Overvejelser, der resulterer i, at Kitterne snart udleveres Personalet. Forholdene udvikler sig saaledes, at de er paatrængende nødvendige, saa nødvendige, at de maa skaffes; thi den Art Økonomi kommer Personalet til at betale i dyre Domme.

R ed.

Kontingentforhøjelse.

Som vi ser af sidste Hovedbestyrelsesmødes Referat skal vi jo have en Kontingentforhøjelse efter Hr. Lokfører Mortensens Forslag. Jeg tillader mig at spørge: hvad skal de mange Penge bruges til, da vi jo som bekendt ingen Strejkeret har, for det er da til Strejke, at man bruger en stor Kassebeholdning og ikke til Administration, ikke heller til Alderdomsforsørgelse. Den bedste Maade jeg kan tænke mig saadan en Sum Penge anvendt paa er, at man med Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund slutter en Overenskomst, saaledes at de garanterer os mod Tilgang af Maskinarbejdere, naar vi ikke kan faa gennemført vore rimelige Krav. For den Forhandlingsmaade, som Administrationen byder os, den hverken vil eller kan vi vedblivende finde os i. Er det at forhandle, naar Administrationens Repræsentanter møder med en forud uforanderlig Opfattelse, er det at forhandle? Nej, det er at diktere. Og paa den Maade giver jeg ikke meget for de lovpriste Forhandlingsregler, vi har kæmpet saa meget for at faa. Derfor mener jeg, skal vi have Kontingentforhøjelse, saa lad os faa en Overenskomst med D. S. og M. F., saaledes at vi ved at give en vis Sum om Aaret pr. Medlem kan stoppe al Tilgang til Statsbanerne paa vor Ordre, det er sikkert den rette Vej, og det er et af de Midler, som man bedst kan bruge mod Administrationen, saa de ikke vedblivende kan byde os den nugældende Forhandlingsmaade og Sulteløn. Derfor, lad os faa nogen Garanti for vore Penge kommer paa de rette Steder og at vi derigennem kan faa nogen Glæde og Gavn af dem.

M. H.

Om nærmere Tilknytning til de samvirkende Fagforbund vil der paa det kommende Delegeretmøde blive rig Lejlighed til at tale. Det, det i Øjeblikket drejer sig om, er at skabe det nødvendige økono-

miske Rygstød for Organisationen, og disse Bestræbelser tror vi ogsaa at Hr. M. H. er med til at fremme. Naar Forslaget kommer til Behandling, vil dette være ledsaget af Bestemmelser, der giver den fornødne Garanti for Pengenes Anvendelse, og vi haaber, at disse da vil blive af en saadan Beskaffenhed, at Medlemmerne vil faa baade Glæde og Gavn deraf.

Red.

Lokomotivmaskinister.

Ved at læse Referatet af Lokomotivfører Mortensens Tale i Lønningskommissionen, faar man kun yderligere Bekræftelse, at han er en første Klasses Lokomotivmand. Mortensen har Øjet aabent for alt, hvad der ligger en malkontent Medansat paa Hjerte, selv et Spørgsmaal som Stillingsbetegnelse har han fremført for Kommissionen. Jeg synes, og mange foruden mig, at Betegnelsen „Fyrbøder“ er absolut forkert for Lokomotivførers Medhjælper, og for de mange, der gør Ene-Tjeneste paa Rangermaskinerne. Vore Medmennesker har jo nu en Gang dannet sig et bestemt Billede af en „Fyrbøder“.

De mener som Chr. Bogø:

„Den Fyrbøder stander i sorten Hul,
saa sort som Kul.

Mens Sveden ham driver fra Bryst og fra Ryg,
han brygger dejligste livsstærke Bryg,
mens Mester paa Vandstand og Tryk giver Agt;
men Fyrbøderen slynger fra Bunkernes Hul
i Ilden sit Kul.“

Det er de Tanker, Folk har og straks bliver greben af, naar Talen falder paa Fyrbødere. — Det er dem, der ikke ganske passer paa Lokomotivførers Medhjælper, og jeg mener, at vi Lokomotivfyrbødere i lige saa høj Grad er Maskinister som de fleste af samme Navn, der farer til Søs. — Gaar der Brud paa et eller andet ved en Skibsmaskine, selv om den kan „gaa rundt“, siger 1. Mester: „Stop Maskinen og lad os faa det repareret“. En Lokomotivfører siger derimod: „vi maa se at „klare“ den, prøv det eller det“. Og saa søger man, selv under Kørselen at faa Fejlen udbedret, for ikke at skabe Forsinkelse og alt hvad dermed følger. Man skulde antage, at Administrationen i givet Fald paa det varmeste vilde anbefale dette beskedne Ønske, en Navneforandring maa siges at være. *Den yngre.*

Foredrag.

Den 7. Marts var Medlemmer af Sjælland—Falsters Afdelinger samlede i København i City Selskabslokaler til Foredrag af Hr. Assistent Overmeyer „om de første sjællandske Lokomotiver og deres Tilblivelseshistorie.“ Der var saa mange Medlemmer med Damer til Stede i Salen, som denne kunde rumme, og at Foredraget fangede Medlemmernes Interesse kunde man uvilkaarligt føle, fordi der var ganske stille i Salen al den Tid, Foredraget varede, kun nu og da afbrudt af Munterhed, naar

Hr. Ohmeyer krydrede Emnet med en eller anden lille Historie fra den Tid Foredraget omhandlede. Foredraget var meget interessant og blev ledsaget af gode Lysbilleder. Forsamlingen lønnede da ogsaa Hr. Ohmeyer med stærkt Bifald.

Forsaaaviddt det skulde lykkes at formaa Hr. Ohmeyer til at gentage sit Foredrag i Jylland eller paa Fyn, vil vi paa det varmeste anbefale vore Medlemmer at komme tilstede. De vil ikke blive skuffede i deres Forventninger.

Efter Foredraget fik Medlemmer med deres Damer Lejlighed til en lille Dans til Kl. 11, og man morede sig fortræffeligt. — Det var en fornøjelig Aften, Foreningen havde beredt sine Medlemmer.

Afskedsfest.

Falsters Lokomotivfører-Afdeling afholdt den 2. Marts Fest for Lokomotivfører Joh. Poggensee i Anledning af hans Afsked fra Statsbanerne.

I Festen deltog efter Indbydelse foruden Æresgæsten Lokomotivmesteren og pens. Lokomotivfører J. Kristensen.

Man samlede Kl. 6 paa Gedser Hotel, hvor Værten havde dækket et nydeligt Bord, der ikke i nogen Maade bar Præg af Dyrtid og Rationering, og det viste sig hurtigt, at man forstod at gøufere hans Frembringelser.

Formanden bød „Velkommen“ og overrakte Hr. Poggensee et smukt Ur til Erindring om Kollegerne paa Falster, hvorefter Lokomotivmesteren talte for Hr. Poggensee, som han sammenlignede med Fortidens bolde Kæmper, og efter at have staaet paa Maskinen i 46 Aar endnu kunde nyde Livet i mange Aar og sluttede med et Leve for Hædersgæsten.

Efter at en Sang var afsunget, af hvilken aftrykkes et Par Vers, fulgte Talerne Slag i Slag, for Foreningen, Lokomotivmesteren, Sammenholdet m. m. og fortsattes ved Kaffen og en Bolle Punsch.

Behag at træde nærmere, Hurra! Her er Sold!
thi Poggensee, den gæve, skal det ha', Kæmpen bold,
og kan I Melodien, saa kom her — faldera,
men kan I ikke li'en, saa la vær — faldera.

Med højt Humør i Selerne han sprang som en Kat,
hver Dag paa „Futten“ op, og med en Sang tog
han fat.

Var Poggensee vor Fører, sad vi trygt — faldera,
og rasled gennem Falster uden Frygt — faldera.

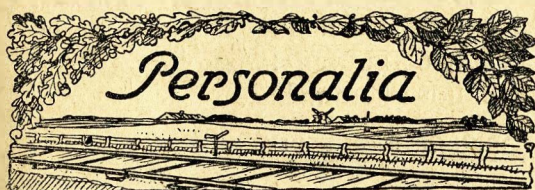
Nej, han som Solen straalte, naar den skinner i Maj,
jeg ved ej, hvad I mener, men det finder nu jeg,
da Taler og Historier han strør — faldera,
med et velsignet, prægtigt godt Humør — faldera.

Først sent skiltes man, enige om at have tilbragt
en behagelig Aften. M. Johansen.

Sjælland-falsterske Biblioteker.

Det sjæl-falst. Statsbanepersonales Bibliotek afholder Generalforsamling Lørdag den 23. Marts, Kl. 8 Aften i Lokalerne, Istedgade 3, 1. Sal. Dagsordenen er: 1. Aflæggelse af Beretning, 2. Fremlæggelse af Regnskab, 3. Valg af Stemmetællere, 4. Forslag om Ændringer i Vedtægterne, 5. Eventuelt.

Ti Ide forestaaende Valg er opstillet Bestyrelsen: Kontorchef Schwanenflügel og Ass. Møller, Revisor: Ass. Heurlin, Suppleanter til Bestyrelsen: Ass. C. P. Petersen og C. Dænckermortensen, Revisorsuppleant: Ass. Møller Holst.

Navneskifte:

Lokfører P. M. Rasmussen, Langaa, hedder Peder Mammen fra 5.—2.—18.

Afsked:

Lokfyrbøder F. H. A. Andersen, Østerbro, paa Grund af Svagelighed med Pension fra 30.—4.—18.

1. Marts 1918.

Forfremmet til Lokfyrbøder er Haandværker: J., J. B. Birkbo, Esbjerg, i Esbjerg,

Forflyttet efter Anøgning: Lokfyrb. A. P. Rasmussen, Esbjerg, til Struer.

Rettelse.

Ved en Trykfejl i Artiklen om „Slidet paa Lokomotivernes Hjulflanger og disses Smøring“ staar S. 41, 1. Sp., 5 L. f, p.; Stødet, skal være: Slidet og S. 42, 1. Sp., 3, 4; f, n.: Ledebevægelsen; skal være: Sidebevægelsen.

Godt økonomisk Nyt!

Klingry Sæbespaaner.

Den mest økonomisk og let teste Maade at bruge Husholdningssæbe paa. **Faas overalt.**

Bekendtgørelse

til Dansk Lokomotivforbunds Medlemmer.

Det meddeles de ærede Medlemmer, at der er aabnet et 1ste Klasses Møbelmagasin, hvor de erhoder 10 pCt. foruden en yderst billig Pris paa alle Møbler. Ratebetaling kan indrømmes.

Ærbødigst

Snedkermester **Anton Dam,**
2 Enghavevej 2 (Hj. af Vesterbrog.)

HAFNIA

Samlede Garantimidler pr. 1. Januar 1918
ca. 85 Millioner Kroner.

Samlet Forsikringsbestand pr. 1. Jan. 1918
ca. 300 Millioner Kroner.

Nørrebros Vinimport Nørrebrogade 178.

ROBERT BERTHELSEN

Tlf. Taga 1300

Stort Lager af 1ste Klasses Vine & Spirituosa. - - Billigste Priser.

Forlang overalt

Dæhnfeldts

danske Frø

til Mark og Have

samt danske Blomsterlæg.

Hvor de ikke faas, bedes man forlange illustr.

Katalog direkte fra

A/S L. Dæhnfeldt, Odense.

(For Købn.: Købmæg. 22.)

Blomsterforretningen „Clara“

(Carl Jørgensen)

Vesterbrogade 194. Tlf. Vester 1357 y

anbefaler sit store Udvalg i Blomster saavel afskaarne som Potteplanter.

Kranse leveres til alle Priser med friske Blomster.

Ryg

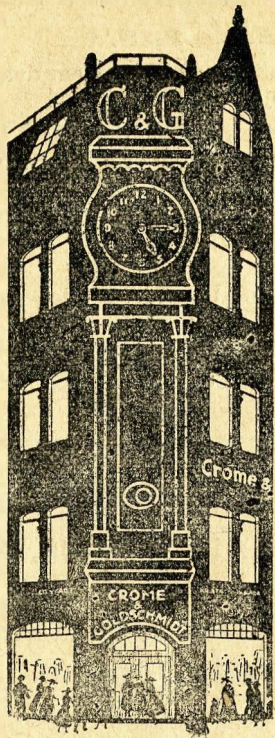
CREM

Tobak.

Udgaar 2 Gange maanedlig. Redaktion: Vesterbrogade 98 a², København B. Tlf. Vester 2895 v.

Abonnementspris: 2 Kr. 50 Øre aarlig. Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

Annonce-Ekspeditioner: } For København: C. Hansen, Sommerstedgade 22², Telefon Vester 4011.
} For Provinsen: L. Rasmussen, Hans Tausensgade 14, Odense. Telefon 2298.

Brude-Udstyr

er Crome & Goldschmidt's Specialitet og kan ingen Steder købes bedre og billigere.

Naar der Landet over findes Tusinder af Hjem, hvortil Crome & Goldschmidt har leveret Udstyret, saa skyldes dette

den aldrig svigtende Holdbarhed i Brug, der steds har været kendetegnet paa Fabrikernes Varer.

Vi anbefaler det ærede Publikum at gøre deres Indkøb nu, idet Vanskelighederne ved Indførelse af Raamaterialer snart vil være uoverkommelige.

Kontant Salg til Fabrikspriser.

Crome & Goldschmidt

City.

Tandlæge Frk. Sørensen

69, Istedgade 69,

Konsultation fra 10-7 Tlf. Vester 905 x

Hele Tandsæt fra 20 Kr.

Ældre Tænder omsættes billigt, Plombering og Tandudtrækning, Moderate

Priser, Bedøvelse hver Dag Kl. 2,

Reparation udføres paa faa Timer,

Jernbanefunktionærer indr. 5 pCt.

Vesterbros Skotøjskhus

15, Absalonsgade 15,

bør være Deres **FODTØJ**
Leverandør i

Forretningen grundlagt 1879.

Husk Skotøjsforretningen

Frem, Godsbanegade 21

(Hj. af Dybbølsgade.)

Stort Reparationsværksted.

Damer!

Hattene pyntes gratis.

Vi har nu fremlagt vore Straahatte til Damer og Børn. Billigste Priser paa Pladsen. Kun i Partivarehandelen. Frederiksborggade 1 (lige overfor Rosenborggade.)

Tænder.

Smukt, holdbart Arbejde. :: Smukkeste Udførelse. :: Smaa Priser. :: Bedøvelse.
N. Overgaard's Klinik, Istedgade 97
Tlf. Vester 5552 x.

Møbler

for alle Hjem

Gothersgade Nr. 105.

Egne Værksteder.

Stort Udvalg

Sengeudstyrs-Lageret,

Nørrebrogade 158,

Hj af Thorsgade

5 Min. fra Slangereupbanen

5 Min. fra Nørrebro Station.

Dyner
Uldtæpper
Vattæpper
Pudevaar

Dynovaar
samt **Gardiner**

(mindst 100 Mønstre).

Fjer renses — **Vaar** vaskes.

Vaar syes og stoppes gratis.

Filial: **Rymsgade 75.**

Støt vore Annoncører.

Engelsk Spisestue, smuk, lys Eg, komplet, 500 Kroner
Komplet hvidlakeret Soveværelse 450 —
Moderne Eg. Spisestue. 250 —
Komplet Eg. Herreværelse 350 —

Bjelkes Allé 18 St. o. G.